

[Poul H. Møller.]

dette indkøb, når det skal afgøres, er det klart, at så falder alle disse fordele væk, og samtidig må det stå klart ifølge den ekspertise, vi har til rådighed, at vi skal have udskiftet disse jagere omkring 1980. Så går vi ikke med til det, men kommer om et par år i tanker om, at nu bliver vi vist nødt til at gøre lidt ved det alligevel, så bliver det indkøb af en helt anden karakter end det, der foreligger nu. De muligheder, vi har i dag, vil vi ikke have til den tid, og det vil give helt andre udgifter, og ingen af de fordele, som vi har talt om her i dag, vil være til stede.

Vi mener som sagt i kristeligt folkeparti, at et styrket forsvar fortsat vil kunne have en præventiv virkning, mens et svækket forsvar vil kunne sætte en hel verden i brand.

Jeg vil derfor slutte med at gentage, at vi i vort parti holder af det jordiske fædreland, som Gud har givet os, og vi anser det for vor pligt at forsvare det så effektivt som overhovedet muligt. Vi havde naturligvis hellere set, om vi kunne smede sværdet om til plojeren, men vi er så realistiske, at vi kan se, at dette ikke lader sig gøre, og vi kan derfor — selv om det ikke skal afgøres i dag — ud fra disse synspunkter tilslutte os, at man fortsætter med undersøgelserne af disse flyindkøb, og vi må som følge deraf også afvise den foreslåede dagsorden.

Fuglsang (DKP):

Jeg vil lige så oprigtigt som min forgænger her på talerstolen takke forsvarsministeren. Jeg vil erkende, at jeg ville gerne, om jeg kunne have takket ham lidt mere, men ikke desto mindre: tak for redegørelsen, tak for tilsagnet om, at den endelige afgørelse ikke vil blive truffet uden for tinget her, og også tak for tilsagnet om en fortsat oplysningskampagne.

Til dette vil jeg gerne føje, at det med oplysningskampagnen er jo mere end én ting, for netop her gælder det, at det sete afhænger af øjnene, der ser, og det vil selvfølgelig også påvirke den oplysningskampagne, der vil blive gennemført.

Jeg forstår såmænd udmærket, at militæret i det omfang, det fører denne kampagne, fører den ud fra sine præmisser. Vi ved også, at politikere ser forskelligt på tingene. Dog vil jeg gerne hertil føje, at når det gælder,

man kan godt sige respekten for nationen — den forrige taler brugte udtrykket fædrelandskærlighed — vil jeg næsten tro, det gælder her, som det gælder kristendommen, at det er ikke noget, et enkelt parti kan tage patent på.

Og hvad forsvaret angår, så er det ikke noget, som blot kan tælles i antallet af jagerfly eller andre mærkelige mere eller mindre ødelæggende våben.

Jeg vil gerne sige videre, at med hensyn til denne oplysningskampagne vedrørende forsvaret er der i hvert fald også forskellige synspunkter inden for NATO. Forsvarsministeren og hr. Søgaard understregede jo stærkt, at der endnu ikke var nogen aftale, og jeg vil da åbent erkende, at det, jeg håbede at kunne takke for, var, at forsvarsministeren havde skubbet den aftale ud i en temmelig ubegrænset fremtid. Men når vi hørte en anden tilhænger af forsvarsforliget og NATO, nemlig hr. Arne Christiansen, så var der ingen tvivl om, at disse fly skulle købes og helst så hurtigt som muligt.

Inden jeg går herfra, kunne der måske være grund til at spørge hr. Søgaard, som omtalte, hvad der også er sagens kerne, at vi er medlem af NATO, eller som det blev sagt, af et integreret NATO-fællesskab. Mit spørgsmål er, om dette konkrete indkøb af disse fly hænger sammen med dette NATO-fællesskab, eller om det er noget, som vi i nogen grad selv bestemmer. Jeg husker jo fra hin ret fjerne fortid efterhånden, da vi kom ind i NATO, at da blev det bedyret, at de mere konkrete ting kunne de enkelte lande i temmelig høj grad selv få lov til at bestemme.

Men tilbage til selve grundspørgsmålet, nemlig disse indkøb og den tendens, de er udtryk for. Måske burde jeg skynde mig at sige, at jeg er tilhænger af den tendens, der er kommet til udtryk i den foreslåede dagsorden, og derfor kan vi fuldt ud godkende den.

Det, jeg vil spørge om, er: hvad er hovedretningen i vor forsvarspolitik? Er det sådan, at hovedretningen er at støtte de kræfter i Danmark og i international målestok, der vil dæmpe og efter vor mening helst hurtigst muligt afskaffe militæret, eller vil man gå den modsatte vej, og stille sig — som det fra enkelte talere her kom til udtryk — over for den uløselige opgave at bringe